

I skärgårdar och på hav

BOK: Strandsvall
FÖRFATTARE: Christoffer H. Ericsson
FÖRLAG: Litorale 2005, 142 s.
PRIS: Ca 24 euro

BÖCKER

I fjol gav Litorale i nyttgåva ut professor **Christoffer H. Ericsson** debutbok, novellsamlingen "Vindslitet" från 1942. Nu är han (född 1920) aktuell med **Strandsvall**, där han delger sina läsare minnen från sin barndom, men inte vilka minnen som helst, utan sådana som har med båtar, fartyg, hav, skärgård och stränder att göra.

ERICSSON HAR uppenbart hela sitt liv fascinerats av båtar och hav, vilket kom att präglade hela hans vuxenliv, såväl i yrkesmässigt som i det privata. I den här boken återger han minnen från båtar, bryggor och badhus från och med 20-talet. Det handlar om sjöfolk och landkrabbor på Vil-

la Granö, i väster intill Munksnäs, där han tillbringade sin första somrar.

Han minns ångbåtsresor till Porkala, hemmet och stränderna på Brändö, Nyländska Jaktklubben, kustens gamla ångbåtar, sjöbodor och till sist krigets sjöminor, som han som officer fick ägna sig åt, d.v.s. åt att lägga ut egna och att svepa motståndarens minor.

DET ÄR EN sakkunnig skribent som här detaljrikt återger sina maritima minnen, vilkas skärpa man bara kan förväna sig över. Författarens mor hade ingen förståelse för båtliv och båtar, som hon ansåg både onyttiga och skadliga. Hon förbjöd sin unge son att stiga ner i allt från roddbåtar till yachter och segelbåtar. Trots det eller kanske just därför vaknade hans brinnande intresse för dem.

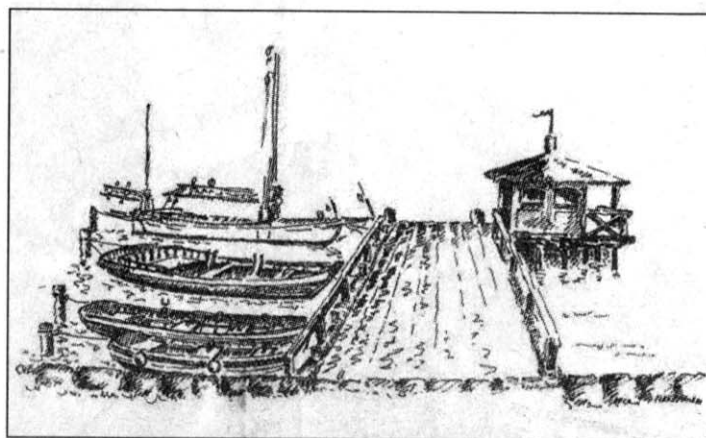
Ericsson seglar redan på 30-talet i egna båtar i våra skärgårdar och sommaren 1939 till Reval, som Tallinn då kalla-

des. Bara i korthet berör författaren vad som timade i hans liv och hur hans maritima passion tog sig uttryck efter kriget.

MÖJLIGEN HAR författaren alltför klart i minnet den dåtida skolans skrivregler, som inefattade närmast ett förbud mot att använda ordet "jag". I vilket fall som helst undviker Ericsson ordet så gott det går, det är synd, för texten blir mindre personlig. När det handlar om minnen är det i högsta grad personliga man förväntar sig dem.

"Under sommarkvällar, då man redan lagts i säng, lyssnade man till godnattskottet, då flaggorna firades. Då morgonskottet knallade sov man ännu gott," skriver han till exempel. "Man" förmodar jag står för författarens, men innefattar kanske också andra som läggs i säng?

DET BLIR ALLMÄNT taget för mycket faktadetaljer och för li-

Christoffer H. Ericsson har själv illustrerat sin bok *Strandsvall*. Här stora bryggan vid Lars Krogius Larsro på Granö, cirka 1923-25, fritt ur författarens minne.

tet personliga noteringar, för litet om den egna familjen, om den lilla båtfascinerade pojken och ynglingens känslvärld för att "Strandsvall" skall beröra och engagera en läsare, som inte hyser samma djupa intresse för allt maritimt.

Minnesböcker och memoarer som genre förmår generellt intressera läsare som läsare, oberoende av om han eller hon är insatt i författarnas särintressen eller yrkesverksamhet, om de är personligt

hållna. Jag kan inte riktigt, som förlaget gör, se "Strandsvall" som en fortsättning på novellsamlingen "Vindslitet".

Boken hittar förmodligen sina läsare bland författarens syskonsjälar, pojkar och män med passion för båtar och havsliv.

MARY-ANN BÄCKSBACKA